

Knjiga proroka Daniela – broj sto sedam

Proročki narativ: od Jeroboama do Jošije i obnove starih staza

Jeff Pippenger

2024-02-29

Godine 1844. protestanti Sjedinjenih Američkih Država povukli su se iz mileritskog pokreta i zauzeli svoj proročki položaj kao kći Babilona, kako je to predloženo Jeroboamovim uspostavljanjem krivotvorenog sustava bogoslužja kada se njegovih deset sjevernih plemena odvojilo od južnoga kraljevstva Jude. Jeroboamova dva zlatna teleta, jedno u gradu Betelu (što znači „dom Božji”/Crkva), a drugo u Danu (što znači sud/država), predložavala su lažni sustav Crkve i Države koji predložava Sjedinjene Američke Države. Svi elementi Jeroboamova krivotvorenog sustava crkve i države bili su oblikovani prema istoj onoj strukturi iznesenoj u Aronovoj pobuni. Stoga je Jeroboamov krivotvoreni sustav bogoslužja bio slika Aronova krivotvorenog sustava bogoslužja.

Jeroboamov krivotvoreni sustav predstavljao je sustav bogoštovlja koji je protestantizam podupirao kada se odvojio od pokreta prvoga anđela i postao kći, ili slika rimske zvijeri papinstva. Već pri samom uspostavljanju Jeroboamova krivotvorenog sustava, prorok iz Jude suprotstavio se njegovu žrtveniku i lažnom sustavu bogoštovlja. Godine 1844., upravo na samom početku uloge otpalog protestantizma u uspostavljanju sustava bogoštovlja prikazanog kao kći Rima, mileriti su vjerom ušli u Svetinju nad svetinjama nebeskog svetišta i prepoznali subotu te tako predstavljali proročki ukor kćerima Rima, koje su odlučile nastaviti svetkovati znak rimske vlasti — bogoslužje nedjeljom.

Prorok iz Jude koji se suprotstavio Jeroboamu ondje je i tada izrekao proročanstvo.

I povika protiv žrtvenika riječju Gospodnjom i reče: O žrtveniče, žrtveniče, ovako govori Gospodin: Evo, rodit će se dijete domu Davidovu, po imenu Jošija; i na tebi će prinijeti svećenike uzvišica koji na tebi pale kád, i ljudske će se kosti na tebi spaljivati. I dade znaka istoga dana govoreći: Ovo je znak koji je Gospodin izrekao: Evo, žrtvenik će se raspuknuti, i pepeo koji je na njemu prosut će se. 1 Kings 13:2, 3.

Proročanstvo je uključivalo udvostručenje riječi „žrtvenik“. Udvajanje riječi ili izraza u proročanstvu predstavlja simbol poruke drugoga anđela, čime se označuje godina 1844., kada je došao drugi anđeo i protestantizam pao, postavši kćer Babilona. U isto je vrijeme prorok dao znak, kao što su mileriti 1844. godine prepoznali znak subote. Kako je Jeroboam u sljedećim redcima zaprijetio proroku, ruka mu se osušila, upućujući tako na žig Babilona koji se nameće ili na čelo ili na ruku, a koji, kada se duhovno primi, čovjeka osakaćuje za svu vječnost.

Za potrebe ove studije razmatramo proročanstvo koje je prorok iznio, naznačujući da će se „dijete roditi domu Davidovu, imenom Jošija; i na tebi će prinijeti svećenike uzvišica koji na tebi pale kad, i ljudske će se kosti spaljivati na tebi.“ Jošija znači „temelj Božji“ te predstavlja temelje adventizma koji su bili izgrađeni upravo u onoj povijesti koju je predložavalo Jeroboamovo

utemeljenje njegova lažnog sustava bogoštovlja. Nad lažnim sustavom bogoštovlja koji je uspostavio Jeroboam, Jošija će kazniti svećenike koji su predvodili u krivotvorenom bogoštovlju.

Prorok je bio neposlušan Gospodnjoj zapovijedi da se ne vraća putem kojim je došao na Jeroboamovo ustoličenje i da ne jede niti pije u Betelu. Kada je jeo hranu lažljivoga proroka iz Betela, bio je postavljen kao simbol smrti koja će biti dovedena na one koji će nakon 1844. izabrati vratiti se i hraniti se doktrinama i lažnim proročkim metodologijama otpaloga protestantizma, kako je to prikazano pobunom iz 1863. Samrtna postelja onih koji su se pobunili 1863. bila bi ista samrtna postelja kao i lažljivoga proroka iz Betela. Samrtna postelja otpaloga protestantizma bila je povijest od 11. kolovoza 1840. do 1844., kada su oni, nekadašnji izabrani Božji narod, bili mimoideni i postali kćeri Rima. Samrtna postelja laodicejskog adventizma također će biti između datuma kada je silni anđeo sišao 11. rujna 2001., kao što je to učinio 1840., i časa velikoga potresa, koji predstavlja uskoro dolazeći nedjeljni zakon.

Dana 11. rujna 2001. započelo je pečačenje sto četrdeset i četiri tisuće, i anđeo je počeo prolaziti kroz Jeruzalem stavljajući znak na čelo onih koji uzdišu i plaču zbog gadosti koje se čine u zemlji (Sjedinjenim Državama) i u crkvi (laodicejskom adventizmu). Dana 11. rujna 2001. grijesi otaca, predočeni četirima gadostima iz Ezekijela, postali su sadašnje istine kušnje u procesu pečačenja koji je tada započeo.

Kušnja iz 1863. obuhvaćala je temelje mileritskog pokreta, predstavljene „sedam vremena“ iz Levitskog zakonika dvadeset šest, koja su bila odbačena 1863. godine. Kušnja je uključivala spremnost ili nespremnost da se vrate Jeremijinim starim stazama kako bi pronašli počinak kasne kiše. Kušnja iz 1888. bila je poruka laodicejskoj crkvi, kako su je donijeli starješine Jones i Waggoner, a koja je također bila i poruka opravdanja vjerom.

Godine 1856. poruka Laodiceji prvi je put stigla u pokret milerita, i stigla je s povećanom svjetlošću o „sedam vremena“, ali i iskustvo predstavljeno lijekovima u poruci Laodiceji i poruka proročke povijesti bili su odbačeni 1863. godine. Iskustvo je bilo predstavljeno viđenjem (mareh) „pojave“, i viđenjem (chazon) „proročke povijesti“, a oba su bila odbačena. Oba ta viđenja našla su svoje ispunjenje 22. listopada 1844., a devetnaest godina kasnije oba su bila odbačena, jer Isus uvijek poistovjećuje svršetak s početkom.

Dana 11. rujna 2001. kušnja pobuna iz 1863. i 1888. ponovno je postala istina kušnje, jer su obje bile povezane sa starim stazama Jeremijinim. Na taj je datum stigla poruka poznoga dažda, a stigla je i kušnja iz 1919., jer je 1919. bio iznesen lažni evanđelje o Kristu lišenom svake proročke važnosti kao krivotvorena poruka „mir i sigurnost“. Kada je silni anđeo iz osamnaestoga poglavlja Otkrivenja sišao 11. rujna 2001., ispunili su se redci jedan do tri, a redci jedan do tri predstavljaju poruku „prvoga glasa“.

„Odakle sada riječ koju sam navodno iznijela da New York treba biti pometen plimnim valom? To nikada nisam rekla. Rekla sam, dok sam gledala velike zgrade koje se ondje podižu, kat za katom: ‘Kakvi će se strašni prizori odigrati kad Gospod ustane da silno potrese zemlju! Tada će se ispuniti riječi iz Otkrivenja 18,1–3.’ Cijelo osamnaesto poglavlje Otkrivenja upozorenje je o onome što dolazi na zemlju. Ali nemam nikakvu posebnu svjetlost u pogledu onoga što

dolazi na New York, osim što znam da će jednoga dana ondje velike zgrade biti oborene preokretanjem i obaranjem Božje sile. Iz svjetlosti koja mi je dana znam da je uništenje u svijetu. Jedna riječ od Gospoda, jedan dodir njegove silne moći, i te će goleme građevine pasti. Odigrat će se prizori čiju strahotu ne možemo ni zamisliti.” Review and Herald, 5. srpnja 1906.

Dolaskom anđela iz osamnaestog poglavlja Otkrivenja počela je škropiti pozna kiša i započela je „proročka rasprava“ prikazana u drugom poglavlju Habakuka. Rasprava se vodila o dvjema metodologijama razumijevanja biblijskog proroštva te o lažnoj i pravoj poruci pozne kiše. Rasprava završava kada dolazi „drugi glas“ iz osamnaestog poglavlja Otkrivenja, označava početak Božjeg izvršnog suda nad suvremenim Babilonom i poziva drugo Božje stado da izađe iz Babilona. Dolazak drugoga glasa označava kraj povijesti pečaćenja sto četrdeset i četiri tisuće, što je predstavljeno četvrtom gadosti, koja zauzvrat predstavlja četvrti i posljednji naraštaj laodicejskog adventizma kako se klanja suncu pri uskoro dolazećem nedjeljnom zakonu.

Samrtna postelja otpaloga protestantizma, između silaska anđela i zatvorenih vrata 1844., predložila je samrtnu postelju laodikejskog adventizma između silaska anđela i zatvorenih vrata uskoro dolazećega zakona o nedjelji. Prorok iz Jude bio je pokopan u istome grobu kao i lažni prorok iz Betela, i kada je kralj Jošija započeo svoju reformu, stajao je upravo pred tim grobom. Reforma kralja Jošije, čije ime predstavlja „temelje Božje“, započela je kada je Bog 11. rujna 2001. počeo voditi svoj narod posljednjih dana natrag k temeljima. Njegova je reforma započela kada se pristupilo djelu obnove Hrama.

I dogodi se osamnaeste godine kralja Jošije da kralj posla Šafana, sina Asalijina, sina Mešulamova, pisara, u Dom Gospodnji govoreći: Idi k velikom svećeniku Hilkiji da zbroji srebro koje je doneseno u Dom Gospodnji, što su ga čuvari praga sakupili od naroda. I neka ga predadu u ruke izvršiteljima posla koji nadgledaju Dom Gospodnji; a oni neka ga daju onima koji rade u Domu Gospodnjemu da poprave oštećenja na Domu, tesarima, graditeljima i klesarima, i da kupe drva i tesani kamen za popravak Doma. Ali od njih se nije tražio obračun za novac koji im je bio predan u ruke, jer su postupali vjerno. Tada reče veliki svećenik Hilkija Šafanu pisaru: Našao sam knjigu Zakona u Domu Gospodnjem. I Hilkija dade knjigu Šafanu, i on je pročitao. Potom dođe Šafan pisar kralju i podnese kralju izvješće govoreći: Tvoje su sluge pokupile novac koji se našao u Domu i predale ga u ruke onima koji obavljaju posao, koji nadgledaju Dom Gospodnji. Zatim Šafan pisar izvijesti kralja govoreći: Svećenik Hilkija predao mi je jednu knjigu. I Šafan ju je čitao pred kraljem. I dogodi se, kad je kralj čuo riječi knjige Zakona, da razdrije svoje haljine. Tada kralj zapovjedi svećeniku Hilkiji, i Ahikamu, sinu Šafanovu, i Akboru, sinu Mikajinu, i Šafanu pisaru, i Asaji, kraljevu sluzi, govoreći: Idite, upitajte Gospoda za me, i za narod, i za svu Judu, glede riječi ove knjige koja je nađena; jer je velik gnjev Gospodnji koji se raspalio protiv nas, zato što naši oci nisu poslušali riječi ove knjige da bi činili prema svemu što je za nas napisano. 2 Kraljevima 22:3–13.

Predskazanje da će se roditi dijete po imenu Jošija prepoznaje 11. rujna 2001., kada je silni anđeo sišao i poveo svoj narod posljednjih dana natrag na stare staze. Taj je silazak bio predložan silaskom istoga anđela 11. kolovoza 1840. Oba su silaska označila ispunjenje proročanstva o islamu. Povijesna osoba čije je ime povezano s unaprijednim određivanjem i objavljivanjem unaprijed danoga predviđanja ispunjenja vremenskoga proročanstva o islamu, koje se nalazi u

Otkrivenju 9,15, bila je Jošija.

U oba silaska anđela iz desetoga ili osamnaestoga poglavlja Otkrivenja naznačeno je ime „Jozija“. Josiah Litch iznio je poruku o islamu koja se ispunila 11. kolovoza 1840., a 11. rujna 2001. proročanstvo o rođenju djeteta po imenu Jošija, koje je neposlušni prorok iznio u povijesti Jeroboama, ispunilo se u laodicejskom adventizmu, dok je anđeo vodio svoj narod posljednjih dana natrag u temeljnu povijest u kojoj je sukob neposlušnoga proroka i Jeroboama došao do svoga ispunjenja. Biblijsko svjedočanstvo prepoznalo je predskazanje o Jošiji koji će doći, a kada se 1844. ponovila povijest koju je predložio neposlušni prorok, njegovo predskazanje imena ponovno je bilo uneseno u proročki narativ.

Dana 11. rujna 2001. Lav iz plemena Judina poveo je svoj narod posljednjih dana natrag na Jeremijine stare staze, koje su predstavljale četrdeset i šest godina tijekom kojih je Vjesnik Saveza podigao hram u koji je trebao iznenada doći 22. listopada 1844. Jošija je otkrio Mojsijevo prokletstvo kada je započeo djelo popravljanja hrama. Djelo sto četrdeset i četiri tisuće Izaija prikazuje kao djelo obnove.

I sagradit će drevne ruševine, podignut će prijašnja pustošenja i obnovit će opustošene gradove, pustoši mnogih naraštaja. Izaija 61:4.

Djelo Jošije u popravljanju i obnovi hrama jest djelo za koje Izaija prepoznaje da ga izvršava Božji narod posljednjih dana, jer svi proroci govore više o posljednjim danima nego o danima u kojima su živjeli. To je djelo također bilo predloženo onima koji su izišli iz Babilona u Ezrino vrijeme.

Jer bijasmo robovi; ali nas naš Bog nije ostavio u našem ropstvu, nego nam je iskazao milost pred kraljevima Perzije, da nam dade oživljenje, da podigne dom Boga našega i popravi njegove pustoši, i da nam dade zid u Judi i u Jeruzalemu. Ezra 9,9.

Djelo koje je predvodio Ezra bilo je izvršeno nakon što su izišli iz Babilona, i ono predstavlja djelo obnove hrama koje je obavljao Jošija, djelo koje je Izaija poistovjetio s Božjim narodom posljednjih dana, a započelo je 11. rujna 2001. U Otkrivenju i Ivan također prepoznaje to djelo.

I glas koji sam čuo s neba opet mi progovori i reče: Idi, uzmi knjižicu koja je otvorena u ruci anđela koji stoji na moru i na zemlji. I otiđoh k anđelu i rekoh mu: Daj mi knjižicu. A on mi reče: Uzmi je i pojedi; i zagorčit će ti utrobu, ali će ti u ustima biti slatka kao med. I uzeh knjižicu iz anđelove ruke i pojedoh je; i u mojim ustima bijaše slatka kao med; a čim sam je pojeo, utroba mi zagorče. I reče mi: Valja ti opet prorokovati pred mnogim pucima i narodima i jezicima i kraljevima. I bijaše mi dana trska nalik na štap; i anđeo stajaše govoreći: Ustani i izmjeri hram Božji i žrtvenik i one koji se u njemu klanjaju. Ali vanjsko dvorište, koje je izvan hrama, izostavi i ne mjeri ga; jer je dano poganima: i gazit će Sveti grad četrdeset i dva mjeseca. I dat ću moć svojim dvojici svjedoka, i oni će prorokovati tisuću dvjesta i šezdeset dana, odjeveni u kostijet. Otkrivenje 10:8–11:3.

U ovom odlomku Ivan predstavlja milerite koji su pojeli poruku što je bila u ruci anđela kada je sišao 11. kolovoza 1840., ali koji su također pretrpjeli gorko razočaranje 22. listopada 1844. Stojeći na gorkom razočaranju iz 1844., Ivanu je bilo rečeno da on, kao simbol Božjeg naroda

posljednjih dana, mora ponoviti iskustvo predstavljeno razdobljem od 1840. do 1844., upućujući tako unaprijed na 11. rujna 2001. i na uskoro dolazeći nedjeljni zakon. Bilo mu je rečeno: „Treba ti opet prorokovati pred mnogim pucima i narodima i jezicima i kraljevima“, što predstavlja cijeli svijet obasjan svjetlošću kada anđeo siđe u osamnaestom poglavlju Otkrivenja, kada se povijest desetog poglavlja Otkrivenja ponovi — „red po red“.

U vezi s prepoznavanjem povijesti koja će se ponoviti kada Božji narod posljednjega vremena ponovno bude prorokovao, Ivanu je bilo rečeno da „ustane i izmjeri“ hram Božji. Njegovo „mjerenje“ bilo je izričito određeno, jer je bio postavljen u godinu 1844., gdje mu je utroba postala gorka zbog razočaranja 22. listopada. Bilo mu je rečeno da izmjeri hram, ali da izostavi predvorje, za koje mu je bilo rečeno da predstavlja vrijeme neznabožaca, kada će oni gaziti predvorje tisuću dvjesta i šezdeset godina. Tih tisuću dvjesta i šezdeset godina završilo je 1798. Ivan je trebao započeti svoje mjerenje 1798. i izostaviti prethodnih tisuću dvjesta i šezdeset godina, tijekom kojih su duhovni hram i duhovni Jeruzalem bili pogaženi. Stajao je u razočaranju 1844., pa je od 1798. do 1844. četrdeset i šest godina. Tih četrdeset i šest godina predstavljaju hram.

Kada je Ivan, kao što je Božji narod posljednjih dana trebao ponovno prorokovati, kao što je činio od 1840. do 1844., trebao započeti u vrijeme kada je anđeo sišao pri ispunjenju proročanstva o islamu. Njihovo djelo ponovnoga prorokovanja zahtijevalo bi djelo mjerenja hrama, a to bi djelo predstavljalo istraživanje „starih staza“, što je bila povijest prikazana „hramom“, koja je započela u vrijeme svršetka 1798. i završila velikim razočaranjem 1844. Dok su započinjali svoje djelo istraživanja Jeremijinih starih staza, koje su Ivanov „hram od četrdeset i šest godina“, Mojsijevo je prokletstvo pronađeno u ruševinama razasutima po svem hramu, te se ispunilo proročanstvo o Jošiji koji će doći. Jošijino je djelo ponovno prepoznato i kod Izaije:

I tvoji će potomci sagraditi drevne ruševine; podignut ćeš temelje mnogih naraštaja; i zvat će te: Popravljač proloma, Obnovitelj putova za prebivanje. Izaija 58,12.

Božji narod posljednjih dana trebao je obnoviti „staze po kojima se prebiva“, koje su Jeremijine „stare staze“. Trebali su iznova sagraditi drevne razvaline, kao što su to izvršavali radnici u povijestima Jošije i Ezre. Trebali su primijeniti metodologiju „redak po redak“, jer nisu trebali jednostavno „podići“ temeljnu povijest adventizma, koju predstavlja hram od četrdeset i šest godina, nego su time trebali „podići temelje mnogih naraštaja“. Trebali su prepoznati da svaki reformni pokret predstavlja temeljno djelo, te da „redak po redak“ označava temelje posljednjih dana od 1798. do 1844. Trebali su popraviti „proboj“, a proboj predstavlja početni lom na posudi ili zidu koji otvara put daljnjoj propasti. „Proboj“ koji je trebalo popraviti bila je pobuna iz 1863.

Kad je Jošija stigao 11. rujna 2001., Božji narod posljednjih dana vratio se starim stazama Jeremijinim i počeo mjeriti mileritsku povijest. Otkriše „proboj“. Prepoznali su istinu o draguljima iz Millerova sna dok su gradili „drevna pustošna mjesta“. Otkriše „sedam vremena“, kao što je to učinio Jošija, i obnoviše istinu Levitskog zakonika dvadeset i šest, te tako podigoše „prijajšnja opustošenja“. Kad su obnovili „prvo“ i „posljednje“ opustošenje iz Levitskog zakonika dvadeset i šest, tada su prepoznali da je jedno završilo 1798., a drugo 1844. Tako je njihovo djelo podizanja prijašnjih opustošenja bilo upravo onaj „štap“ koji je bio dan Ivanu i koji mu je omogućio da

izmjeri hram.

Lav iz plemena Judina poveo je svoj narod natrag na stare staze, kako bi mogao pronaći poruku poznog dažda, a poruka poznog dažda jest poruka islama trećega jaoa. Kada su naposljetku otkrili dvije svete ploče Habakukove, kako su predstavljene pionirskim kartama iz 1843. i 1850. godine, uvidjeli su da temelj uključuje „tri jaoa” iz osmog poglavlja Otkrivenja te da je drugi jao završio u temeljnoj povijesti u kojoj je bio podignut mileritski hram. Tada su prepoznali da je razumijevanje pravila trostruke primjene proročanstava prethodno uspostavio Lav iz plemena Judina, kako bi, kada se vrte na Jeremijine stare staze, mogli prepoznati „počinak i okrjepu”, što je poruka poznog dažda trećega jaoa, koja se prepoznaje i utvrđuje s pomoću dvaju svjedoka prvoga i drugoga jaoa.

Nastavit ćemo ovo proučavanje u sljedećem članku.

„Neprijatelj nastoji odvratiti umove naše braće i sestara od djela pripremanja naroda da opstane u ovim posljednjim danima. Njegove su sofisterije smišljene da odvrte umove od pogibli i dužnosti ovoga časa. Oni svjetlo koje je Krist došao s neba dati Ivanu za svoj narod smatraju ništavnim. Uče da prizori koji su upravo pred nama nisu od dostatne važnosti da bi im se posvetila osobita pozornost. Obezvrjeđuju istinu nebeskoga podrijetla i lišavaju Božji narod njegova prijašnjeg iskustva, dajući mu umjesto njega lažnu znanost.“

„Ovako govori Gospodin: Stanite na putovima i pogledajte, i raspitajte se za stare staze, gdje je dobar put, i hodite njime.“ Jeremija 6,16.

„Neka nitko ne nastoji otrgnuti temelje naše vjere — temelje koji su na početku našega djela bili postavljeni molitvenim proučavanjem Riječi i otkrivenjem. Na tim temeljima gradimo već posljednjih pedeset godina. Ljudi mogu pretpostavljati da su pronašli nov put i da mogu postaviti čvršći temelj od onoga koji je već postavljen. Ali to je velika obmana. Jer drugoga temelja nitko ne može postaviti osim onoga koji je postavljen.“

„U prošlosti su mnogi poduzimali izgradnju nove vjere, uspostavljanje novih načela. Ali koliko je dugo njihova građevina opstala? Ubrzo je pala, jer nije bila utemeljena na Stijeni.“

„Nisu li se prvi učenici morali suočiti s ljudskim izrekama? Nisu li morali slušati lažne teorije i potom, učinivši sve, ostati čvrsti govoreći: ‘Jer drugoga temelja nitko ne može položiti osim onoga koji je postavljen’? 1 Corinthians 3:11.

„Stoga trebamo čvrsto držati početak svoje pouzdanosti sve do svršetka. Riječi sile poslane su od Boga i od Krista ovom narodu, izvodeći ga iz svijeta, točku po točku, u jasno svjetlo sadašnje istine. Usnama dotaknutima svetim ognjem Božji su sluge objavljivali poruku. Božanski je izričaj stavio svoj pečat na istinitost objavljene istine.” Testimonies, volume 8, 296, 297.